

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felelős szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 frt, félévre 2.50, negyedévre 1.25
Egyes szám ára 5 kr
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutánjebbnél árban közzétek.

Petőfi.

Sátoralja-Ujhely, július 26.

(bp.) Mikor a kultuszminiszter megírta Jókaihoz azt a levelét, a melylyel minden inadozás nélkül belépett a Petőfi-kultusz sorába, akkor Bartha Miklós vezércikket írt róla a »Magyarország«-ban. Azt mondja, hogy láncrafűzött hazafiság szabadult fel a létűnt rendszer bukásával. — Azt is mondja, hogy a *korszellem* hatása sohasem érvényesült kirívóbban, mint ennél a férfunál (t. i. a kultuszminiszternél.) Még elmondja azt is: Elhanyagoltuk Petőfit, miként önmagunkat. Nem becsültük meg, mert önmagunkat sem tudjuk megbecsülni. Végezetül ekkép szól: »De talán virrad. Ime a kormány... tud és mer összeolvadni a közérzettel. Ez a példa nem marad hatás nélkül. Virrad.«

Hogy pedig ilyképp a prologust elcítáztuk, elmondjuk még, hogy Petőfi ünnepléséről miképpen írt t. lapársunk Zemplénavármegye hivatalos és egyben félhivatalos organuma.

Ime a mint következnek:

»Petőfi-ünnep Ujhelyben. Nemzetünk Petőfi Sándor, legnagyobb lantos költője halálának ötvenedik évfordulóját e hó 30-án fogjuk megünnepelni. Az ünneplés országsszerte oly arányokat öltött, a mely méltó lesz a halhatatlan és lángelkű költő megdicsőült és soha nem muló emlékezetéhez. Ujhely város szintén *méltó módon* szándékozik a magyar nemzet ünnepeiből a maga részét kivenni. Az ünnep sorrendjét mely érdekből Dókus

Gyula cs. és kir. kamarás vm.-i főjegyzőnél f. hó 18-án d. u. már szükebb körű értekezlet is volt, a *közművelődésügyi bizottság* javaslatára a polgármester, ki szabadságát megszakítva e végből holnap haza jön, a városi tanácssal egyetértve fogja megállapítani és közzétenni az ünnepelés sorrendjét.«

Ezt írja szóról-szóra a Zemplén. Fel kell tennünk, hogy a félhivatalos jól értesült mindenről, el kéne hinnünk, hogy tényleg megtartja a város a Petőfi ünnepet. Hogyne mikor a közművelődésügyi bizottság elnöke már ez ügyben javaslatot is tett, a polgármester pedig már indulna nyári üdüléséről hazafelé.

De bizony nem úgy van, a hogyan a félhivatalos írja. A közművelődésügyi bizottság talán meggondolta a szándékát: mert nem rendez Petőfi ünnepet. A polgármester, aki megállapodás szerint nyári üdülésről minden hétfői tanácsülésre hazaérkezik, éppen ezen a hétfőn, a mikor a Petőfi ünnepet illetőleg kellett volna határozni, nem jött haza. Biztosan akadályozta valami? Már ez így szokott lenni.

Hát már most mit gondoljunk? Vagy a Zemplén információja hibás, vagy pedig a közművelődésügyi bizottság elnöke állott el a tervétől? Igen ám, de ezen egyszerű katégorikus következtetés nem állhat meg, mert a közművelődésügyi bizottság elnöke egy helybeli körnek is azt mondta, hogy ők rendeznek ünnepet. Ily-

képp tehát helyes a Zemplén információja és ilyképp is tény az, hogy a közművelődésügyi bizottság elnöke akart ünnepet rendezni.

Mi okozta tehát, hogy ettől elállott?

Arról értesültünk, hogy a megye főispánja nyári tartózkodási helyéről vasárnap benn járt a székvárosban. Különös! Milyen érdekesen fűződnek össze ezek a láncszemek. Ugy látszik meghányásvetés után fáztak a Petőfi ünnepeltől?

Bartha Miklós uram! Azt mondja ön, hogy virrad. Mintha mi is látnánk valami derengést. Halljuk, hogy mindenféle ünnepeknek városok, egyemelek, vármegyei közönség. A hol csak egyszer is megfordult Petőfi, emléktáblát állítanak: pedig nálunk megfordult. Hát csak a mi városunk és a mi közművelődésügyi bizottságunk elnöke ijedt volna meg ettől a pirkadástól? — Csak nálunk nem tudnák méltányolni azt a kopott ruhájú poétát: a ki minden szavával üldözte a gaszágot, sárgal piszkította a kapaszkodót, kigunyolta a szédelgést, gyűlölte a zsarnokot és aki megtanított bennünket arra, miként kell szeretni a hazát és hogyan kell meghalni a szabadságért? Csak mi nálunk volna gyűlöletes, idegen ez a poéta, akit az egész nemzet szívében hordoz? Talán ha méltóságos, vagy legalább királyi tanácsosi címig feltudta volna vinni ez a kopott

ruhájú poéta, akkor talán nem restellenék itt megünnepelni a halála évfordulóját?

Nem tudjuk elhinni. Várjuk mi lesz igaz a híresztelésből.

Akár rendez ünnepelt a közművelődésügyi bizottság elnöke és a polgármester, akár nem, úgy lesz a mint a »Zemplén« mondja: »Ujhely város szintén *méltó módon* szándékozik a magyar nemzet ünnepeiből a maga részét kivenni.« Meglátjuk milyen lesz ez a *méltó mód*? Tudják-e majd megbecsülni önmagukat?

Kiváncsiak vagyunk, meglátszik-e Zemplénavármegye egén is a virradat fénye?

A MEGYE ÉS A VÁROS.

— Hlavathy közizg. jegyző ügye. Lapunk néhány előző számában Hlavathy Elek közizg. jegyző ellen több cikk jelent meg, amelyek miatt a közizg. jegyző, — értesülésünk szerint — fegyelmi vizsgálat elrendelését kérte maga ellen. Nagy figyelemmel várjuk az ügy további fejleményeit.

— A közutak és a vámokról szóló 1890. I. t.-c. revidálásával foglalkoznak az arra hivatott kereskedelemügyi miniszteriumban. A törvény módosítása azt célozza, hogy a novelláris rendelkezés a mainál közelebb jusson az osztálygazgatóságokhoz. A törvény módosításához megkivántató statisztikai adatokat vármegyénkben most gyűjti a számvivőség. A miniszteriumtól kibocsátott statisztikai táblázatnak egyik rovata feleletet kíván erre a kérdésre is, hogy

TÁRCA.

Itáliai impressziók.

Írta: *Erényi Nándor.*

NÁPOLYI ÉLET.

A maga nagy pompájában, érdekeségében és világvárosi nagyságában Nápoly voltaképpen csak éjjel mutatkozik be. Mikor kigyulnak a nagy korzók közepén végighúzódo villamos gömbök és megjelennek este tíz óra tájban a lapok második esti kiadásai, amelyeket éktelen hangon ordítóva kínálgatnak a szerteszét futó újságárosok és megszólal a rengeteg zenekar a Galleria Umbertoón — akkor kezd igit nyáron Nápoly tulajdonképpen lélegzeni. A Via Román, az egykori híres Toledón, egymást érik a fogatok Napoly szépeivel, a lovasutak és villamoskocsik zsulfoztan követik egymást sűrűn és közvetlen egyik a másik után, a gyalogjárót pedig előzönlí a vidám, csevegő, kacagó és dudorászó nápolyi nép egész rajokban. — Ha Nápoly nappali lármája eszünkbe hozza Behemoth ordítózását, úgy az esti zaj és chaos valóságilag megrészgétit az idegent. Mindenki az utcára igyekszik. Az elegáns nápolyiak éppennygy, mint a Santa Lucia piszkos, szurtos, kékspikás lakói, meg a szicíliai hajósok, kézenfogva kedveseikkel, az

idegenek vörös Baedekerekkel a kezükben, mind, mind ott hemzsegnek az óriási üvegboltíves utcák, a galériák alatt. A nappali forróság elűl, a tenger és a Vezuv felől langyos esti szél fujdogál és tele van a levegő ezer szag vegyülékével. A divatos parfümök szaga összevegyül a makkaroni meg az olaj szagával, illatok és büzők folynak ilyenkor össze és vejúlnék saját-ságos nápolyi keverékké.

A tolongó, nyüzsgő emberár pedig oly vidám, gondtalan. Mindegyik arc mosolyog; tréfák, kedélyeskedések egymást érik nyomon ott a nyílt utcában, egy komoly vagy szomorú arcot sem tudunk felfedezni az utcákon, így újszakának idején. Nem is törődik ez a nápolyi nép semmivel a világon. Léha az erkölcselenség, vidám a gorombaság és élénk a groteszkiség. Nem gondol a holnappal, nagy kanállal habzsolja a ma élvezeteit és semmit a világon nem vesz komolyan. Begubozza magát ez a nápolyi nép a saját maga alkotta vidám, kacagó életfelfogásába és soverain nem törődömséggel nézi a más baját, keservét. Nem mely erkölcsi romlottság ez ó nála, óh, korántsem. A nagy emberi érzéseket éppen úgy megtaláljuk a nápolyi népnél is, akár csak egyebütt, láttam anyákat, a kik piszkos, murcos (bambinó)-ikat valóságos majomszeretettel öleltek és gondozták — künn, a nyílt utca során —

sőt láttam agg házaspárokat is, a mint gyöngéden becéztették egymást. A jó fogalma tehát nem ismeretlen e nép előtt és érzéseik sincsenek megkopva. Ellenben a buja, melég éghajlat, amely pelyhítette, munkakerülővé teszi őket és a természet pazar szépségei, melyek oly természetesen nyilvánulnak meg előttük, lassankint elszoktatták e népet a harcoktól, melyeket az étellel meg kellene vívniok; bizonyos keleti puhaság és végtelen lethargia jellemzi a nápolyit. A lazzaroni ugyanazzal az egykedvűen vidám gondtalan arccal bámulja a tengert, mint a jól táplált, aranyláncos nápolyi bürziáner, aki belebámul esténkint órákhszázig, összefont karokkal támaszkodva egy ház falának, a galériák fényességébe. A tekintete mindegyiknek, mintha azt mondaná: »Jöjjön, a minék jönnie kell! Nem törődöm veled!«

Még a halált sem veszik komolyan ezek az emberek. Láttam egy temetést, mely sokkal neveltségesebb volt, mint komoly vagy impozáns. A koporsót biborpiros bársonnyal vonják be és ugyancsak biborvörös és arannyal kivárotot terítövel leterített emelvényen viszik a vállukon emelve. A koporsó előtt és mögött halad pedig kettős sorokban a rokonság — valóságos farsangi jelmezen. Tetőtől talpig hófehér dominó fedt őket, csak a két szemnek van két keskeny nyílás hagyva. Egy

ilyen groteszk csoport — a mellett valóságilag futnak az utcákon keresztül — igazán jobban hasonlít egy Karnevál-részlethez, mint halottas menethez.

Tulzó és lármás mindenben a nagy Napoly lakója. De talán még legeredetibb modorban nyilatkozik meg minden szeszélyessége, türelmetlensége és neveltelensége a színházakban. Mindaz a sok hüho, a mit az olasz színházak publikumáról világszerte regélnék, elenyésző csekélység a nápolyi színházlatogató közönség magatartásához. Mindegyik nápolyi, a ki egy líráért megváltotta a maga »ingresso«-ját a színház, rögtön kritikusknak és a színészek zsarnokának érzi magát.

Leül és kiveszi a maga hatalmas esti lapját, megdorong egy cigarettát és rágyújt. Történik pedig ez a lelegegánsabb színházban az operában. Ha megunja magát és a függöny még nem mozdul, bedugja két ujját a szájába és füttyent egy hatalmas, melyre a karzat népe százsoros ehoval felel. Az előadás nagy figyelemmel hallgatja. Ismeri az opera minden ütemét. Élvez és néha együtt dudol a tenoristával vagy úti a taktust a lábával. Ha tesszik az előadás, éktelenül tapsol, ha nem, akkor piszszog, füttyöl, vagy kutyát utánozva, ugat. Most gondolja el az ember azt a pokoli lármát, a mely egy felvonásvég után végig harsog aszínházban »Da capo, da capo« — ordít a

a pénzintézetek a náluk elhelyezett tőkék kamatait után mennyi adóval vannak megrova? a mi arra vall, hogy ezután a pénzintézetek is magasabb utadókvtával fognak megrovatni, — ellenben nyilvánvaló a miniszter statisztikai táblázatból, hogy a szegény ember utadótérhen tetemesen könnyíteni szándékozik.

— **Miniszteri jóváhagyások.** A »Szerencsi népkönyvtár-egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszter, f. évi 72.570. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta. — A »Nagy és kis-kázméri önkéntes tűzoltó egylet« alapszabályait a m. kir. belügyminiszter, f. évi 72.369. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta. — A »Mádi polgári olvasókör« alapszabályait a m. kir. belügyminiszter, f. évi 72.394. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta. — A »Tolcsvai polgárok« alapszabályait a m. kir. belügyminiszter, f. évi 72.589. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

HIREK.

— **Személyi hir.** *Szirák* Barna, a kassai kir. törvényszék elnöke jelenleg városunkban időzik.

— **Áthelyezések.** Mint értesülünk a Ft. Rendkormány a gymnásiumunkban működő kegyesrendi tanárok közül *Eberhardt* Bélát Veszprémbe, *Kovács* Endrét Lévára helyezte át, *Kövesy* Kálmán nyugdíjba lép.

— **Darányi miniszter felvidéki utja.** A földmivélségi miniszter hétfőn délután indult a Beszkidekre, ahová a minisztert számosan kísérték azok közül, akik a ruthének ügyével foglalkoznak és többen a sajtó részéről is. Hétfőn este a Budapestre érkező gyorsvonattal átutazott a sátoralja-ujhelyi állomáson és itt a vasuti étteremben kísérelével együtt megvacsorázott. A miniszter kíséretében volt gr. *Mátyás* József a perbenyiki gróf is. Utazásának célját annak megállapítása képezi, hogy a mezőgazdaság terén mily irányban fejleszhető tovább a ruthén nép érdekében megindított akció. Arról is volt szó, hogy a földmivélségi minisztert ebben az utjában *Szell* Kálmán miniszterelnök is elkíséri, azonban a miniszterelnök ezuttal akadályozva van a részvételben. Ezért Darányi miniszter

nagy tömeg, fűtől, piszszeg és ugat az ellenék. A »da capo« pedig nem azt jelenti, hogy egy áriát akar újra hallani, hanem végig akarja élvezni az egész jelenetet. Egy operettszínházban a »Nebántsvirtig« előadásán — La santarellina néven adták — a második felvonás majdnem egészen megismételték. Legnagyobb meglepetésemre a harmadik felvonás elején — étkelen zaj között — egyszerre csak leeresztették a függőnyt és újra kezdték a második felvonás második felét — mert a felső négy ugra kívánta. És azért mégis mindig zsufova vannak a színházak, mert ez a nép ért a művészethez és át tudja érezni a legutolsója is a legnagyobb zenci finomságokat. Mascagni »Iris«-ét hallottam Nápolyban. Az egész operát elejétől végig eljátsza a városi filharmonikus zenekar a Galéria umbertón. Igazán gyönyög és talán teljesen értéktelen is az olasz maestro e legfrissebb munkája és mindamellett a nápolyiak ezrel nem restellekhet éjféltől utáni ácsorogni a zenekar körül hallgatva az új operát.

És bármennyire is kellemetlenek ezek a nápolyiak és bármennyire is bővelkednek rossz tulajdonokban, nem tudunk rájuk haragudni, mert roppant sok bennük a vidámság, a humor és mindenekelőtt az igazi művészi érzés.

a ruthén akció eredményeit más alkalommal fogja bemutatni a miniszterelnöknek, aki a kérdés iránt érdeklődik.

— **Petőfi ünnep Sátoralja-Ujhelyben.** Eleinte úgy volt, hogy a helybeli »Iparosok Önképző Egylete« a városi közművelődésügyi bizottság elnöke által rendezendő Petőfi ünnepélyvel együtt fogja megtartani szoros költségek halálának félszázados évfordulóját. Mivel azonban a város és illetve a közművelődésügyi bizottság elnöke előlalt az ünnepség rendezésétől a »Iparosok Önképző Egylete« saját erejéből rendezi *vasárnap* az ünnepet a »Bock kerthelyiségében. Az ünnepi beszédet *Matolay* Etele alispán mondja, id. *Bajusz* József ez alkalomra irt remek költeményt fogja elszavalni. Többen szavalnak még és beszédet tartanak. Az egyes számok közben a dalárda énekel. A nagyszerű ünnepség kezdete délután 5 órakor lesz.

— **Gondnokság alá helyezett város.** Ungvár városa — mint említettük — már jó ideje küzd pénzügyi zavarokkal s különösen a pesti kereskedelmi bankkal szemben elvállalt kötelezettségeinek nem tud eleget tenni. A bank a várossal kötött szerződés értelmében a városnak zárgondnokság alá helyezését kérte. Az alispán elrendelte ezt a város összes jövedelmeire, pótdadóját és zárgondnokká Grabovszky Román vármegyei főszámvevőt nevezte ki.

— **A róm. katolikus egyház gyászsa.** *Schusster* Konstantin váci püspök e hó 23-án délelőtt meghalt. Országsszerte nagy részvétet kelt a főpap halála, de a kassaiakat különösen lesújtja a fájdalmas hir, mert ők — ahol *Schusster* 10 estendón át püspök volt — közvetlenül bálulhattak nagy szellemet, tudását és ritka erényeit. Mint kassai levelezőnk írja, — *Bubics* Zsigmond kassai püspök táviratban fejezte ki részvétét és egyben megígérte, hogy a temetésen is részt fog venni. Valószínű, hogy a gyászszertartást *Bubics* püspök fogja végezni.

— **Szemle a csendőrség fölött.** Szentgyörgyi *Fablánczy* Sándor altábornagy, a csendőrség országos főparancsnoka köröten van, hogy az egyes csendőrszázak és szárnyparancsnokságokat megvizsgálja. Jövő hetekben körünkbe érkezik.

— **Hangverseny és vig művészet.** Az elmúlt szombaton a »Bock« kerthelyiségében, *Odry* Lehel és *Várkonyi* Béla a mult szerdán a megyeháza nagytermében megtartott hangversenyt kis közönség mellett ismételték meg. Vasárnapon a program már vig művészetet jelzett, a két kitűnő hangversenyzőhöz csatlakozott *Solymosi* Elek a népszínház művésze komikus. — *Bock* kerthelyiségét zsufozásig töltötte meg a város előkelő közönsége, a legjobb hangulatban kacagtak a jeles *Solymosi* mókáin és szellemes kuplén. A »Melania grófné« szellemes pikantériája kellemes hatással volt. — A »fikusnak, fikusnak kell lenni« refenes kuplék mellett jól mulattak, a »Kánn dósz« kupléval is kacagató hatást ért el. Elénekelte végül a »Próbaházasság«-ból azt a híres *Kossuth* kuplét is, amely miatt annak idején a fővárosban oly nagy szenációt csináltak a népszínház estéi. A közönség nálunk is felmelegedett, mikor *Solymosi* rákezdte, hogy: »Kossuth Lajos azt izente...« vele énekeltek emelkedett tónusban. Az estély sikere tehát ugy érkölséges, mint anyagilag fényes volt. Azt halljuk, hogy *Bock* a nyár folyamán többször rendez ilyen vig művészesestélyt, amelyek mindenestre ugy kulturális szempontból, mint a nyári mulatságok kellemességre való tekintettel sokkal üdvösebbek és célszerűbbek,

mint holmi spanyol vagy német sángerioik vagy orpheumok környékálása.

— **Halálozás.** Egy fiatal virágszál tört le ismét. *Ureczky* Emma, *Ureczky* Béla nyug. tisztartó leánya e hó 23-án élete 20-ik évében V.-Csemernyén meghalt. Tetemét nagy részvét mellett kísérték örök nyugalomra.

— **Északkeleti szini szövetkezet.** Eről a kérdésről az »Ung« a következőket írja:

A sátoralja-ujhelyi szintügyi bizottság feliratot intézett a munkácsi szini bizottsághoz azzal a felszólítással, hogy hajlandó volna-e Munkács városa a Munkács, Ungvár, Nyiregyháza, Sátoralja-Ujhely és Eperjes városokból tervezett északkeleti szini szövetkezethez csatlakozni, mely esetben meg volna a lehetőség, hogy egy nagyobb szerű magasabb igényeknek is megfelelő szintársulat e városokban az évet megszakítás nélkül kihuzhatná. A munkácsi szini bizottság a felszólításra adott előékeny válaszában hajlandóságát nyilvánította a csatlakozásra nézve, azzal a kikötéssel azonban; hogy a december és január hónapokra tart igényt s tovább, hogy csak a következő évben fog a kerülethez csatlakozni abban az esetben, ha a fent megnevezett városok *Kunhegyi* Miklós szinzigazgatóval, kinek Munkácsban egy évre már engedélye van megegyezésre jutni nem tudnának.

Nekünk erre csak az a megjegyzésünk van — amint már ki is fejtettük, hogy négy város és pedig Munkács, Eperjes, Ungvár és Sátoralja-Ujhely teljesen elegendő volna az »északkeleti szini szövetkezet« megteremtésére, mert az sem volna tanácsos, hogy egy jó társulat működését teljesen szétforgasoljuk: hiszen illetéknépp csak rontjuk a helyes és célszerű időbeosztást. De ha már éppen öt várost akarunk bevonnunk a szövetkezetbe, akkor is Nyiregyháza helyett *Máramaros* Szigettel kell szövetkezni, — tisztán a kulturális miszsió szempontjából. De meg így diktálja ezt az »északkeleti szini szövetkezet« cím is.

— **Lelkész választások.** A lasztóci egyház (Felső-Zemplén) lelkipásztoraúl: *Erdélyi* András magyar-izségi lelkész hivattott meg, — a vajkóc-mátyóci (Ungi gyh. m.) egyház pedig *Nagy Géza* ungvári s.-lelkézt választotta meg. — A magyar-jesztreb-szürnyegi ref. egyház *Kozma* Antal gercelyi lelkézt választotta meg néh. *Erdélyi* Sándor utódjául.

— **Vendégzereplés.** Mint lapunk előző számában említettük, *Kunhegyi* társulatánál vendégzereplést a vidék egyik jó színésznője özv. *Tarnóczy* Tivadarné e hó 22 és 23-án Nagymihályban a »Váljunk el« Cypriénjében és a »Dolnai nábob leánya« Vilma szerepében. A színésznőt mindkét este tüntetőleg fogadta Nagymihály közönsége, mely teljesen megtöltötte a színházat. Virággal és tapssal jutalmazta *Tarnóczy* né, kinek számtalanszor kellett a lámpák előtt megjeleni. Disztíngvált és természetes játékaival és izléses toalettjeivel szép tetszést aratott. *Kunhegyi* a legnagyobb valószínűség szerint szerződött *Tarnóczy* nével, a ki mindenestre a társulat egyik jelebb tagja lesz.

— **Kezdődik a vadászat.** Most már türelmetlenül várják a vadász-sport kedvelői azt az időt, a mikor fogolyra és nyulra ismét szabad lesz löni. Mindössze 5, illetve 21 nap választ el a tilalom felszabadulásától. — *Augusztus* hó 1-sővel kezdetét veszi a foglyászás és 16-ikával a nyulvadászat. A szenvedélyesebb vadások már kirándultak fűjre, vadrécre. Ezek az ugynevezett »próbálások«. Amint értesülünk évről évre gyengébb a vadállomány. Kevés a védett hely s az időjárás igen kedvezőtlen vadjaink szaporodására.

— **Vidéki magántisztviselők nyugdíjintézete.** A vidéki magántisztviselők körében, mint értesülünk, mozgalom in-

dult meg, a mely a vidéki magántisztviselők nyugdíjintézetének megalakítását célozza. Ha e mozgalom sikerrel fog járni, a vidéki magánhivatalnokok régi óhajátas megvalósulhat. Az új intézet igazán hivatalna volna arra, hogy valódi régen érzett hiányt pótoljon. A magántisztviselők országos nyugdíjintézete ugysem tud teljesen megfelelni ama várakozásoknak, a melyeket hozzáfűztek, hanem igenis költséges passzikkal gondolja célját elérhetni. Nagy palotát épít az új épület telkén, a helyett, hogy minden erejét hivatalának szentelné. Tché csak örömmel üdvözölhetjük a vidéki tisztviselők mozgalomát, a melylyel függetleníteni akarják magukat a központi intézettől és a legjobb sikert kívánjuk akciójuknak.

— **Hitelezetkezeti mozgalom Varannón.** Szombaton e hó 22-én, — mint varannói levelezőnk írja — meglátogatta városunkat gróf *Andrássy* Sándor mint a zemplénmegyei gazdasági egyesület elnöke, hogy a hitelezetkezeteknek propagandát csináljon. Azokat a varannói járás intelligenciája előtt népszerű előadásban ismertette. Az értekezleten nagyon sokan voltak jelen és többen hozzászóltak a tárgyhoz ugy: *Vladár* Emil, *Cséri* Herman, *Antalóczy* Antal, *Dr. Simonovits* Ignác, *Bogdányi* Tivadár, *Dr. Csöke* József, *Kovácsy* Gyula, *Lampel* Nándor, *Ganzaugh* Miklós, utóljára az előadó. Határozatot e tanácskozáson természetesen még nem hoztak. De azt a hallottak nyomán konstátálhatjuk, hogy a varannói járás területén is megindult a mozgalom hitelezetkezetek felállítására iránt, így többe között bizonyos, hogy sikerülni fog A.-Hrabócson és Sókuton létesíteni szövetkezetet. Szóba került még a fogyasztási szövetkezet eszméje is, de ezt mint Zemplénvármegyében ez idő szerint kivethetetlen, egyelőre eljették. Végül *Füzesséry* György főszolgabíró közönte meg az előadó grófnak szives közreműködését és fáradozását.

— **Kunhegyi társulata** e héten fejezte be Nagymihályban pár estére terjedő szezonját. A nyári társulattal most *Hajdu-Böszörményre* ment. Szeptemberben Munkácsban fognak játszani, októberben Ujhelybe jönnek. Itt csakis nov. hó közepéig maradhat, mert ebben a rossz színházban azontul játszani nem lehet. Várjuk hogy *Kunhegyi* elsőrangú társulatot hoz ide, mert csakis attól függ szerződhetik-e vele majd az »északkeleti szini szövetkezet«.

— **Petőfi ünnepély Varannón.** A varannói ifjúság szép és impozáns ünnepséget rendez vasárnap *Petőfi* halálának félszázados évfordulójára. Az ünnepségen — mely után táncmulatság lesz — részt vesz a város és vidék intelligenciája.

— **Kinevezések.** Ő Felsége a király az igazságügyminiszter előterjesztésére *Görgy* Gyula sátoralja-ujhelyi járásbíró és *Képes* Gyulát a sátoralja-ujhelyi törvényszék bíráját a VII. fizetési osztályba sorozott bírákká nevezte ki.

— **Megőrült a nászéjszakáján.** Németi községben borzalmas eset történt e hó 20-án. Berencs Mihály né lakodalom tartotta második férjével *Tauer* Mihálylyal, a ki röviddel első férje halála után vette el az özvegyet — s midőn új házaspár nyugodni tért, egyszerre a lakodalmos népésg rémes sikoltást hallott. Felrohantak a fiatal párhoz és borzadva látták, hogy Berencs Mihály né remülten szaladzik a szobában s azt kiabálja, hogy első férje szelme van ott és őt meg akarja fojtani. A szerencsétlen asszony megőrült a nászéjszakáján. — Szerencsére csendes brútségsége esett, nem bánt senkit, de az új férjnek nem a legkellemesebb mézesheti vannak.

— **Közönetnyilvánítás.** *Dr. Hornyay* Béla ur együletünknek a nyári táncmulatság alkalmából 3 frtot utólagosan adományozni kegyeskedett, mely öz-

szeggel a mulatság tiszta bevétele 314 forint 18 krt tesz ki. Midőn ezen összegre pénztárunk javára átvesszük, választmányunk nevében az adományozónak köszönetünket fejezzük ki. Sátoralja-Ujhely 1899. július hó 24-én. Első Sátoralja-ujhelyi Izr. Betegsegélyző Egylet: Wödner Gyula elnök, Haas Mór pénztáros.

— **Eluszott.** Paszternák Mari tályai szőlőmunkás e napokban a szőlőben levő uraságtól felvette a munkások 45 frnyvi heti bérést s azzal előre sietett a városba, hogy azt felváltsa és kiosztassa. Utközben meglepte a zápor s mikor egy megdagadt árkon át akart ugrani a pénzt kiejtette kezéből s az a vízbe esett. Kétségbeesetten fogott a pénz kihálásához, de az árok vize oly sebes rohanással sikamlott tőve, hogy a megremült nő csupán egy öt frtos bankjegyet volt képes kifogni; a többi elcsúszott s valószínűleg el is szőtt. Másut az emberek áznak el, ha pénzüik van, Paszternák Mari, a ki kevésbé önző, a pénzt áztatja el gondatlanságból.

— **Nyilvános nyugtató.** A szőlőskői ref. iskola javára július 9-én a »Hatfa«-fürdőben rendezett batyu-mulatság alkalmából még utólagosak felülfizetni szívesek voltak 4 frtot: Schönichen Rajmund főmérnök B.-Pest, — 2 frtot: Juresó Ágoston lapszerkesztő Ujhely, — 1—1 frtot: Kozma Antal ref. lelkész Gercsey és Kozma Menyhért földbírtokok B.-Vécs. Összesen 8 frtot. És így az előző számban nyugtatott 52 frttal együtt a tiszta jövedelem 60 forintot tesz ki. Fogadják az utólagosan felülfizetőik nemesszívű adományaikért hálas köszönetünket Szőlőskőre, 1899. július 22, Tóth Sándor, Kozma Gedeon, mint rendezők.

— **Próba bál.** Révész Imre előnycsont ismert tanácsot az évi táncosnappal augusztus hó 1-én fényes táncmulatsággal fogja befejezni. A mulatság a régi »Nyul«-et alkalomra rendezett tánchelyiségében lesz megtartva. Révész Imre ezzel ismét háláját akarja kifejezni a sátoralja-ujhelyi közönség iránt, a miért őt évről-évre fokozottabb mérvben pártolják. Ez évben is szép számu növendék nyert oktatást a táncművészetben a szülők legnagyobb megelégedésére. E szépek és érdekesnek ígérkező mulatságon négy egész új táncnem lesz bemutatva. (Ök.)

— **A legolósóbb politikai napilap a »Reggeli Ujság«**, mely naponként nyolc oldal terjedelemben jelenik meg és ára (vödökre küldve): 1 hónapra 1 korona, 3 hónapra 3 korona. A »Reggeli Ujság« politikai értesülései a legjobb forrásból származnak, táviratai a legújabbak, napihírei a legfrissebbek. Kitiünd regényt és érdekes tárcákat közöl és egyéb rovatai is érdekesen vannak megszerkesztve. A »Reggeli Ujság« előfizetői ingyen kapják a »Magyar Nép« című képes hetilapot. A »Reggeli Ujság« főcélja az, hogy magyar család anyagi érdekeit és megélhetését mindenképen előmozdítsa. Hogy ezt a célját gyakorlati uton mozdítsa elő, egy nagyszabású fogyasztási cikkeket szállító vállalatot alapított. Budapestben József-körút 19. szám alatti helyiségeiben óriási raktárakat rendezett be. Első kézből, nagyban vásárolja a fogyasztási cikkeket és csakis előrendelő, primissima árut ad el olcsóbban, mint bármely más fővárosi kereskedő. A »Reggeli Ujság« fogyasztási cikkeket szállító vállalatnál megrendelhető: mindenféle fűszer, kávé, tea, csokoládé, rizs, gyertya, szappan, keményítő, cognac, rum, likőrök, hentesáruk, asztali és palack bor, sör palackokban, liszt, tészta, szén, savanyúvíz, keserűvíz, gépolaj, kocsikenő, zsákok, ponyvák és minden egyéb háztartási és gazdasági cikk. Mindezekről részletes árjegyzéket minden kedden küld a »Reggeli Ujság« előfizetőinek, kívánatra azonban másnak is ingyen és bérmentve. Csomagolást nem számít. Előfizetési pénzek a

»Reggeli Ujság« kiadóhivatalába Budapest József-körút 19. szám. Megrendelések a »Reggeli Ujság« fogyasztási vállalatához Budapest, József-körút 19. sz. intézendők.

* **Schliemann Henrik.** Schliemann Henrik nagyon szegény családból született. Minden kineve fiatalasága, törhetlen akarata, kitartása és becsvágya volt. Kereskedőnek állott, hogy vagyont szerezze tehessen valamit az emberiségért. Küzdelmet szerencse kísérte és siker; sokszoros milimóssá lett. Közben pihenő óráiban, a görög őskor tudományaival foglalkozott, miben neki is segített. Mikor duszagadagon elhagyta az izgalmas kereskedői pályát, óriás vagyonát a tudomány hasznára, az őskor ismeretének előbbre vitelére akarta használni. Asatni kezdett azon a helyen, a hol kutatásai után az ősrégi Mykene romjait sejtette. Tudományos törekvéseiben is szerencsés volt. Egy egész város romjait sikerült kiasatnia; az első várost, melyet ismerünk, a legelső civilizáció nyomait találta meg és tárta fel. Az ő révén tudjuk, hogy a görög szellem minden kinevének elemei kölcsönöztek; a legrégebb művészi alkotásokon főként a babyloni és phoeniciai hatás érzik. Stílusának minden elemét kölcsön vette a görög, de a kölcsön adóknál nagyobb következetességgel fejlesztette, s teljes stílussá tudta összeolvasztani. A történettudományak s az életnek legnagyobb igazsága, a fejlődés eleve győzedelmeskedett az ő kutatásai révén. Millióknt költött az ásásokra, de a millióknál drágább kincset vásárolt rajta: igazságot, történelmi bizonyosságot. Kutatásait maga írta meg könyv alakban.

S ez a szellem-óriás, az erkölcs és alturizmus e nagyszerű példája azzal mutatkozott be Tóth Bélának egy görög hajón: »En semmi nyagbt sem tettem. Nem vagyok semmi más, csupán modern nyugati agyvel.«

Kutatásának kinevei most jutottak el hó reprodukciókban a magyar közönséghez. Meghozta őket a »Nagy Képes Világtörténet« 32. füzeté, mely a kultúregben bőven szól a Mykenai kultúról. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára diszes félbörkötésben 8 frt; füzetként is kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

KÖZGAZDASÁG.

Tokaj föltámadása.

— első közlemény.* —

A ki mostanában Alsó-Zemplénben megfordul, legelső kérdése annak: mi lett a Tokaj-Hegyaljából a phylloxera-pusztítás óta? S érdeklődésében nem elégszik meg annyival, hogy tudomást vegye a jó hírt, hanem, hogy új ültetvények vannak már, hanem, ha már ott jár, bizony meg is nézi az ülteleket. Különösen gazdálkodó ember sok fordul meg így látogató vagy tanulmányozóképpen Mádtól Sátoralja-Ujhelyig.

S ez az érdeklődés nem is csoda. A tokaji bor nemzeti ügy, országos büszkeség volt mindenhol. Az őpütönsön aszu volt a világ borainak Shakespeere s méltó a kiváncsiságra, hogy ezekből az újakból kikerül-e legalább egy Góthe vagy Petőfi?

E tekintetben bizony bajos ma még határozott feleletet adni. — A Riparia portálisba oltott legvénebb furmint-tőkék tíz-tizenegy évesek s az első nagybörtermések a milleniumkor voltak. Az öreg gazdák úgy vannak az új borral, mint az új időkkel, szidják. Nekik a régi jó idők s a régi jó borok ked-

vesebbek. A fiatal gazdák pedig lelkesednek az új oltott bórért, mely csakugyan erősebb a réginél s bizva bíznak, hogy Tokaj híres s dicsősége ezután lesz még csak igazán világra szóló. Azzal argumentálnak, hogy gyümölcs oltás által nemesedik s így a furmintnak is ez uton fejlődnie kell. A mai művelés is ezerszerre gondosabb, szakosított, mint a régi volt. A fiatalabb gazdák többnyire tanult, természettudományilag képzett férfiak; a munkásnép, az u. n. »kapások«, tőlök tanulták el az új, kertészeti módszert s így valószínű, hogy az új Tokaji jobb lesz a réginél.

A Tokaj-Hegyaljai új szőlőművelés Tályáról indult ki s jó formán egy ember, dr. Sz. Gy. érdeme. 1887-ben, mikor sokan még a phylloxera létezésében se bíztak, kezdte meg ez a tulajdonos a védekezést s állított vadiskolát egyik szőlőjében. A következő évben beutazta a Rajna-mentét és a nagyobb francia borvidékeket s hazakerézvén, egyik pusztulóban lévő szőlőjét kiirtotta egészen. Kinevelték érte. Hiába magyarázgatta, hogy a Tokajvidéki lávas, nyirok-talajban nem ér semmit a szénképezés, hogy ott újra kell kezdeni, phylloxera-áll vadesszők ültetésével az egész művelést: nem hallgattak rá. Egyébiránt ez nem is csoda. Akinek a szőlője még vigan zöldült s bőven termelt, az nem igen volt hajlandó elhinni, hogy filoxera pusztítja tőkét s jobban is szeret az ember nevetni, mint kétségbe esni, kivált szomorodni mellett.

Pár év a. azt azonban nemcsak a tályai határ, hanem, a tokaji hegy kivételével, kipusztult minden szőlő a Hegyalján. Dr. Sz. ekkor pár telen át oltóiskolát rendezett be, ahol férfiak s asszonyok tanulták a fásoltást s a csekély napszám mellé, szótöndíjkepen, oltókeleket, pénzt, mit, osztogatott köztük az öreg tulajdonos. Így nevelt nemcsak magának, hanem az egész városnak új munkás-nemzedéket, akiknek ma jó hasznát veszi az egész Hegyalja. A tályai oltó-emberek ma már nagyon kapások mindenfelé s különösen júniusban, a zöld oltások idején, két-három forint napszámot kapnak. Otthon persze kisebb a napszámuk, de azonfelül utólag per centet is kapnak, körülbelül egy krajcárt minden megfogott oltványért, úgy, hogy szapora kezű ember egy június nap folyamán öt-hat forintra valót összezolt.

Jellemzi az ez évtized elején kitört kétségbeesést, hogy akik addig a phylloxerában sem hittek, azután azt sem akarták elhinni, hogy az új ültetvények ellen tudjanak állani. Egy-két merészebb gazda, kétkedve bár és óvatosan, követte a jó példét, de a legtöbb csak a fejét csóválta és sóhajtozott. A nép, mely egyebet nem tanult, csak szőlőmunkát, elkezdett széledni le az Alföldre, kubikolni a Tiszához, fát vágni az erdőbe, sokan a fővárosban, meg Amerikában próbáltak szerencsét. A szerencsi cukorgyár is sok tönkrement kapás-családnak adott munkát repaföldjein s gyárában. Nyomor és kétségbeesés töltött tanyát az egész Hegyalján s bizony nem csupán a szalmafödeles viskókban.

Nagy szerencse volt, hogy az a pár kísérlet bevált, hogy a sok mindenféle ripária és repusztis közül, a mikkel dr. Sz. s egy-két követő társa próbálkozott, sikerült kiválasztaniok a legalkalmasabban alyant, a Riparia portalist, mert különben az egész vidék tönkrement volna azóta. Ennek a vad-alany-nak köszönheti a Hegyalja, hogy kényérhez, s az ország, hogy tokaji borhoz jutott.

Mert a bizalmatlanság akkora volt ez új művelés iránt általában, hogy ha akkoriban, a vad-alanyok alkalmatlansága miatt, kivész az a pár új telep, elveszté kedvét az a pár kezdeményező, elveszett volna a tokaji bor is örökre meg legalább nagy időre, a föld népe meg koldus volna azóta.

Valamikor, kilencvenháromban, az

örög dr. Sz., ki legjobban bíszott, legtöbbet költött telepeire s mint aféle Kossuthlelkű reformer, örökösen igazolta a maga teóriája mellett: fogadásba keveredett ellenfeleivel. Azt állította, hogy ő a milleniumra száz hektoliter új tokajit fog szörn. Természetes, hogy nem hitték el neki, pedig följajlotta tétnek azt az egész szüretjét.

Hanem a nevezetes első nagy szüretre mégis csak beállították az öreg ur borházába. Déljában kezdtek töl-tögetni a hordókat s mikor egy-egy megtelt, mozsárlövés jelezte. Százegy lövés hangzott el vacsoráig. Ez a százegy lövés, mely az új rendszer diadalát hirdette, úgy látszik, kihangzott az egész Hegyaljára, mert azóta hihetetlen arányokban folyik az újraültetés mindenfelé az egész vidéken. Tályán, mely legelőbbre jutott közel kilencszáz katastrális hold van már beültetve, a filoxera előtt ezernégyezer kat. holdnyi szőlő volt ottan összesen.

Sok szép ültetvény van Mádon és Tarcalon, a hol az állami vincellérképző vezetett. Tolcsva és Erdő-Bénye, Sárospatak és Ujhely ma már szintén sok szép új ültetvényt nyel dicsekszenek. Különösen egyes nagybirtokosok teremtetek szép új telepeket, de néhol, különösen Tályán, Mádon, a nép is újraszajnája a maga apró parlagjait.

Pár év alatt hihetetlenül felszokott e parlagok ára. A régi jó világban beültetve, természetstől meg lehetett volna annyit kapni egy hold szőlőt, amennyit ma egy akkora dudvás, sziklás, bozotos területért elkrének.

— **Csüdelrendelések.** Moskovics Mór ezeltől dombrádi lakos jelenleg ismeretlen tatózkodásu bej. kereskedő ellen, a nyiregőházi tsvéck. Csüdb. Bráz János, tömg. Kézler György. Máj. okt. 2., felsz. okt. 30., csüdv. nov. 3. — Haszai János és neje kisvárdai lakos ellen, a nyiregőházi tsvéck. Csüdb. Kállay Miklós dr. tmg. Szermercsányi László dr. kisvárdai ügy. Bz. szept. 4., felsz. szept. 25. csüdv. megv. szept. 27.

— **Eladó szőlő.** Nagyon jutányosan eladó a Hegyalja legszebb helyén, központján több legjobb fekvésű, első osztályú szőlő. Egy 16 holdas darab, a melyből 9 hold már termelő állapotban van, egy másik 18 holdas csoport a leghiressebb szőlőhegyeken, belőle 9 hold már teljesen termő. Kisebb darabok: egy 2 és fél holdas, egy 1 és fél holdas beültetett, egy 3 és fél holdas parlag terület a legjobb helyeken, s még több más parcella. Bővebbet a kiadóhivatalban.

A közönség köréből.*)

Nyílt levél

Dr. Szilva Béla ügyvéd urnak

Szerencsen.

A Szerencsen megjelenő »Tokaj-Hegyalja« f. évi július hó 13-án megjelent 29 ik számban az óvoda építészeti bizottsághoz intézett: »A szerencsi óvoda építési ügye« című vezércikkére mindenekelőtt meg kell említenünk, hogy ilyen bizottság nálunk nincsen s ekként a cikkben foglalt kérdés is bizonyára nem ennek a nem létező bizottságnak, hanem az alól is írott kisdödvő felügyelő bizottságának lehetett száma, mint a mely bizottság az óvoda épület felállítására vonatkozó szerződést, a vállalkozóval megkötötte. — Ennek a felügyelő bizottságnak aztán, a főnnebb megjelölt cikkben foglalt kérdésére felelete egyszerűen csak annyi, hogy a »Tokaj-Hegyalja«-ban ebben az ügyben korábban megjelent közleményekre reflektálni egyáltalán nem kíván a bizottság, de mindazáltal az igen tisztelt doktor urnak, tekintettel arra, hogy a helyi dolgokról mint új ember, amiként ezt cikkében maga kijelenté — teljesen tájékozatlan: van szerencsénk benne felőle.

*) E rovat alatt közlétekről a szerkesztő nem felel.

cses értésére hozni, hogy a Tokaj-Hegyalja-nak vonatkozó korábbi közleménye, amely alapul szolgált cikkének megírásához s a cikkben foglalt kérdésehez — teljesen téves és egyoldalú nemcsak de szándékosan rosszakaratu s erről könnyen meggyőződést szerezhet — cikkében kifejezett kívánsághoz képest — a községhezánál, a község birája által ösztött bizottsági ülések jegyzőkönyveiből s az építés ügyére vonatkozó egyéb adatok, nevezetesen a m. kir. államépítészeti hivatal által felülvizsgált és jóváhagyott műszaki leírás és tervrajz, nemkülönben a két pályázó költségvetéséből.

Szerencsen, 1899. július hó 20-án.

A szerencsi kisdudóv felügyelő bizottsága.

APRÓ REGÉNYEK.

A FÉLTÉKENYSÉG.

— Humoreszk. —

Írta: Jéftics J. István. (4)

Predics ur rég megszokott volna már, de valahányszor megkísérelte, ott tette el, mert előtte a szép Szupun-Mara az ő kormos ábrázatával.

— Utóvégre — gondolta Predics ur — a szerelmes Szupun-Mara egész csinos teremtés.

S minthogy erővel sem szabadulhatott meg tőle, ráállott mindenre.

A lakodalom cigánymódon folyt le.

Predics urnak a mulatság folyamán bevették a fejét, de gyöngéd felesége gondozása folytán hamar begyógyult. Dzsasz-Andrija vajda halála után a vajdajelöltek sorába vették föl. Szupun-Marának nagy befolyása volt

az előkelő cigány körökben, de Predics urnak legkevésbé sem tetszett feleségének érintkezése a cigány főrendekkel, mert még mindig borzasztó féltékeny volt.

Eképen hamar elveszítette azoknak bizalmát és a vajdaválasztásnál csufosan megbukott.

Az új vajda hozott a cigány állami pincéből egy akó jó pálinkát, hogy azt az ő egészségére ürítsék.

Predics urat ez az állami pálinka az ő edes apjának italára emlékeztette, mert az hajdan szesz italokkal kereskedett. Nem lehetetlen, hogy a cigányok hordótelepe edesapjának és más kereskedőknek a fiókja volt, az el nem adott, de ellopott áruk részére. Azután visszaemlékezett első feleségére és bánatosan pusztította az állami pálinkát.

Az áldomásnak verekedés lett a vége, Predics ur birokra ment az új vajdával és úgy találta földhöz teremteti, hogy annak mind a két lába beletört.

Feljajdult a cigány, mint a sakál, a cigánysereg pedig üvöltött körülötte. Predics ur jól tudta, hogy merre van a hazája.

A mikor körülnéztek a véresszemű cigányok, Predics már csak a hátát mutogatta. Azt is jó messziről felkapta, ki lovára, ki sátras kocsjára s megkezdődött a gyönyörű hajsz.

Már ropogott Predics urnak a cigányok felé fordított háta, amikor közbelépett Sakabendics városának dícső rendőrsége és megmentette a város tiszta nevét a gyilkosság mocsjától.

Predics ur nem egyezett bele a valószínűségbe. Visszakövetelte a maga felesé-

gét. Stánka nagysága pedig kijelentette, hogy egészségi szempontból nem élhet tovább a férjével.

(Vége következik.)

A szerkesztőség üzenete:

Népdal. Helyben igen szép népdal Nekünk is rendkívül tetszik, de ez idő szerint nem közölhetjük, mert közönséges. Nem mond beane semmi újat, csak olyat, a melyt már ugyis megszokott a világ. Egyik után jön a másik, az egyik előtt volt megint egy más. Így megy ez réges-régen, és talán így is van jól.

Szép asszony. Arra a feleletet hirtelen nem adhatjuk, majd gondolkodni fogunk rajta. **Jogász Patak.** Ön nyert. Csak a **szükséghe**li keresztelést (in periculo mortis) végezheti akár ki és akárhol.

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

LEVELEZŐ-LAP.

LEVELEZŐ-LAP.

LEVELEZŐ-LAP.

Σátképes levelező-lapok

nagyválasztékban kapható

e lap kiadóhivatalában Sandesmann Miksa és Társa

könyvnyomdája, könyv-, papír-, író- és rajzszerszerezésében

Sátoralja-Ujhelyben.

LEVELEZŐ-LAP.

LEVELEZŐ-LAP.

LEVELEZŐ-LAP.

Értesítés

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy S.-a.-Ujhelyben a Weckerle-téren fekvő, s a

„Vörös ökörhöz“ címzett

korcsma- és vendéglő-helyiségemet

a kor igényeinek megfelelően átalakítottam s megnagyobbittam.

Üzletemnél az **ujjonnan létesített kitünő magyar konyha** kezelésével saját felügyeletem mellett Réder József jó hírnevű volt budafoki vendéglőst bízam meg, ki hideg- és meleg ételekkel, kitünő s természetes borok- és egyéb italokkal a napnak bármely órájában a m. t. közönség rendelkezésére áll.

Boraim természetes, jó minőségeért szavatolok.

Cankóbor literje 40 kr., kövesdi asz-talibor 30 kr., vörös és szomorodni borok minőség szerint igen jutányosan számíthatnak.

Friszen csapolt Koronasöröm versenyen felül áll.

Üzletemet a m. t. közönség pártfogásába alánlvá vagyok

6—6

tisztelettel

Deutsch Simon.

Ha szép kenyeret vagy süteményt akar ön, kérjen

40—50 deka buzaliszthez 5 krajczárért 2 dekagramm

„Stella“ sütőport

mely jobb minden bécsi gyártmánynál.

Kapható Sátoralja-Ujhelyben: Bilanovits István, Szentgyörgyi Vilmos Malártsik György, Klein Albert, Klein Géza, Behyna Testv., Hazai Adolf, Klein Henrik, Fischer Hani, Glitch Samu, Grünbaum Márkusz és Liechtenstein Adolf urnak kereskedésében. 48

Köszönetnyilvánítás.

Ü Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő eszásári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttálppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kirándulásán használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy ei, mint más közönséges cipőkkel. Küldök egy pár vadász cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttálppal bélelssel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hiszük, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszönni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én

tiszteelő híve

WEKERLE SÁNDOR.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat hidegtől,

nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukzem, sem izzadós láb, sem bőr-

keményedés, sem lábdaganat, sem lábepés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hügyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttálppal bélelssel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbesttálppalés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottott.

Szétküldés csak utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladókna megfelelő árendemény.

Asbestáru-gyár

részvénytársaság

Budapest VI. Sziv-utca 18.

15—52

Egyedüli elárúsító raktár Klein Zsigmond „Kedvencz áruháza“ S.-a.-Ujhely Rákoczy-utca 775.